

הם, ומתחלקים לארבעה. הרוח אחת היא, ומתחלקת לארבעה. שלשה ראשים נמצאים (מתחברים) במרכבות אלו. חשבונם - ראש אחד, ששים ושנים אלה ושבע מאות. ראש שני, ארבעים ואחד אלה וחמש מאות. ראש שלישי, חמשים ושלשה אלה וארבע מאות. פרט לכל אלו הדרגות האחרות שנפרדות בצדיקה, ואין להן חשבון. כלן דרגות על דרגות, פרט לכמה חילות של שומרי חק שהם למטה, חצופים כפלב, נושכים כחמור. אוי למי שנמצא לפניהם, ודין שלהם בצד רביעי.

דגל רביעי, אד"ם, רפא"ל, מערב. יחד אתו רפואה. בצד שאדם נכלל, דין עליון עליו מתרפא. זה (אחד) אוהז בקרני השור, כשרוצה להכניסם לתהום רכה, וכופת אותם שלא ישרף העולם. לאחר זה שורה קול דממה דקה, דין. (כאן) דבר בחשאי, לא נשמע דבר הברה כלל.

בצד זה שורה מי ששורה, עולה מי שעולה, השמש מתכנס להאיר למקום זה. בגלל זה ותקעתם תרועה בצד דרום. אבל כאן לא זה ולא זה. מדוע תרועה? לכפות צד צפון, ולכן צד צפון לאחור.

בא ראה, שתי חצוצרות, משום שהם מצד שנים שאמרנו, ממזרח ומדרום. הן עתידות לשבר דינים ולכפותם. ועל זה הן מכסוף. ומשום זה, וביום שמחתכם ובמועדיכם וגו', ותקעתם בחצוצרת. סתם, בין למעלה בין למטה. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא רוצה בכבודם ונתן להם חלק עליון על כל שאר העמים, והקדוש ברוך

קנ"ה ע"א) איהו, והאי אתפליג לארבע. רוחא חדא איהו, והאי אתפליג לארבע.

תלת רישין אשתכחו (ס"א אתחברו) במשריין אלין. חשבון דלהון, רישא חדא שתיין ותרי אלה ושבע מאה. רישא תנינא, ארבעין וחד אלה וחמש מאה. רישא תליתאה, תלת וחמשיין אלה וארבע מאה. בר כל אינון דרגין אחרנין דאתפרשן בסטרייהו, ולית לון חשבנא. כלהו דרגין על דרגין. בר כמה גרדיני נמוסין דאינון לתתא, חציפין ככלבא, נשכין כחמרא, ווי מאן דאשתכח גבייהו, ודינא דלהון בסטרא רביעאה.

הגלא רביעאה, אד"ם רפא"ל. מערב. בהדיה אסוותא. בסטרא דאדם אתפליל דינא עלאה עליה אתסי. האי (ס"א חר) אחיד בקרנוי דשור, כד מיבעי לאעלא לון לתהומא רפא. וכפית לון, דלא יוקיד עלמא. בתר דא שריא קול דממה דקה דינא. (ס"א הקא) מלה בחשאי, לא משתמע מלה דהברה כלל.

בסטרא דא, שריא מאן דשריא, סליק מאן דסליק, שמשא אתפניש לאנהרא להאי אתר. בגין כן ותקעתם תרועה, בסטר דרום. אבל הקא, לאו האי ולא האי. אמאי תרועה. לאכפייא סטר צפון, ובגין כן סטר צפון לאחורא.

הא חזי, שתי חצוצרות, בגין דאינון מסטרי תרי דקאמרי, ממזרח ומדרום. אינהו זמינין לתברא דינין, ולאכפייא לון. ועל דא אינון מכסוף. ובגין כן וביום שמחתכם ובמועדיכם וגו', ותקעתם בחצוצרות, סתם, בין לעילא בין לתתא. זכאין אינון ישראל, דקודשא בריהו הוא בעי בקריהון, ויהיב לון חולקא עלאה על כל שאר עמין. וקודשא